

Šumař Bárta - -lidové

Vyšel z vrat a požehnal se křížem,
šumař Bárta z rodné dědiny.
(: V ruce hůl, na zádech kolovrátek,
majetek to jeho jediný.)

Z kapsy od kabátu láhev čouhá,
naplněná mokem lihovým.
(: Za tu dal by Bárta život celý,
více vám už na něj nepovím.)

Šumař Bárta, člověk věkem sešlý,
pocítil na prsou únavu.
(: Vešel v háj, kde lesní stín ho vábí,
unaven usedá do mechu.:)

Kolovrátek staví vedle sebe,
hlavu složil v hebké kapradí.
(: Zahleděl se v modrojasné nebe
a vzpomíná v duchu na mládí.)

C G7
V dále vidí domek se zahrádkou,
C
na zahrádce lávku pod hruší.
F C
(: Na té lávce spolu sedávali,
G7 C
se svou milovanou Maruší.:)

Častokrát tak spolu sedávali,
ruku v ruce a ret na retu.
(: Kdypak já ti Marušenko drahá
vínek do tvých vlasů zapletu.:)

Odveden byl ve čtrnáctém roce,
navrátil se v jeden smutný den.
(: A tu, již chtěl nazývat svým květem,
Marušku, už kryje černá zem.:)

Navrátil se zpátky k svému pluku,
pro dívku, již tolik miloval.
(: Ve světové válce ztratil ruku,
a teď bloudí světem sám a sám.:)